

litvi, kjer število glasov ni predpisan, so svetovavec deželne sodije g. Schmalz, ključarski mojster g. Černy, in pa c. k. poštar g. Smole nar več glasov dobili, so tedaj izvoljen odborniki 2. reda. Včeraj je volil 1. volitni red; izvoljen je bil o prvi volitvi le g. Malič; štirje še se bojo volili o petek. — Gosp. misionar dr. Knobler je odrinil v pondeljk iz Ljubljane v Terst, danes v sredo pa nastopi potovanje po morju v Afriko, kamor gré 6 duhovnikov z njim; trije iz Krajske škofije. — Porote v Ljubljani so se začele o pondeljk; prvi, ki je pred porotno sodbo stal, je Jožef Oman, po domače Markočnik iz Radolce, obdolžen strašnega hudodelstva, da je svojiga očeta zadavil in čez vertni zid vergel; zaslišano je bilo 20 prič; za zagovornika je postavljen g. dr. Rudolf; Oman je terdovratno vse tajil. Prav bistroumno je gosp. asesor Guzzelli nekatere spraševanja stavil in seravno tako izverstniga sodniškiga preiskavca kakor dobro vajejniga govornika v domačem jeziku skazal. Od več strani smo slišali govoriti, zakaj da gosp. predsednik ni za pričo poklicani ženi zatoženca bolj razločno dobroto postave razodel, po kateri ženi, če noče, ni treba zoper moža pričati; vidilo se je revi, da se ni nič prav zavedila, kaj ji je storiti. S prostim ljudstvom je treba po domače, pa razločno se pomeniti. Včeraj zvečer ob 8. uri je bila sodba sklenjena, porotniki so ga (v edinosti z občinsko mislijo) z 11 glasovi zoper 1 kriviga spoznali o četom óra; obsojen je bil k smerti na vislice in k plači vsih sodnih stroškov. Sodba ni terdovratniga hudodelnika clo nič ganila. Gosp. državni pravnik in g. zagovornik sta se dobro obnašala. — 28. tega mesca pride Janez Hlebajne, po domače Skumovec, iz Mostranj, pred sodbo, obdolžen uboja, 4 priče, zagovornik g. dr. Napret; — 29. in 30. t. m. pride na versto Simon Nastran, po domače Kajsovc, zavolj uboja; prič 12, zagovornik g. dr. Ovičaj; — 1. in 2. kimovca Jožef Jakel, po domače Križnikov Jože, iz Krajske Gore, zavolj hudodelstva tatvine; prič 6, zagovornik g. dr. Karl Wurzbach, — 3. kimovca Engelbert Eder iz Razderiga, zavolj hudodelstva tatvine; prič 2, zagovornik g. dr. Ahačič; — 4. kimovca Andrej Juhan, po domače Juhart iz Žale, zavolj ponareje denarjev in tatvine, prič 4, zagovornik g. dr. Ahačič; — 5. in 6. kimovca Henrik Černe, Matija Smerajc, Janez Pavčič in Miha Vojska iz Sostriga, zavolj ranjenja, prič 12, zagovornik g. dr. Karl Wurzbach; — 9. in 10. kimovca Jakob Golob, po domače Švebovc, zavolj uboja, prič 10, zagovornik g. dr. Zweier; — 11. kimovca Jakob Švigel iz Košljeka, zavolj rop, prič 2, zagovornik g. dr. Burger.

Novičar iz mnogih krajev.

Po nar novejšim ukazu cesarjevim ima po vsim cesarstvu narodska straža jenjati, orodje, ki ga je od vlade na pódodo dobila, nazaj dati, pa tudi svojelastno orodje, ki se za vojaško šteje, proti primernim plačilu vladi izročiti; namesto narodske straže se znajo po dovoljenju vlade nekdanje ali pa nove mestne, teržanske in strelske brambe zopet osnovati. — Cesar grejo 28. t. m. spet v Išel, kamor 29. t. m. tudi kralj Pruski pride. V Verono pridejo, kakor se sliši, 10. septembra; pravijo, da bodo šli skozi Ljubljano. — Pogorelci v Novim mestu poleg Dunaja so prejeli od cesarja 2000 gold. — V Pragi je bilo te dni 12 pregrešnikov zoper vladarja deloma k smerti, deloma v težko ječo obsojenih; k smerti obso-

jenim je bila kazin v ječo milostno spremenjena. Tudi na Dunaji je bilo te dni več v ječo obsojenih. — Za vojaško granico pride kmalo gojzda postava; kdaj bo prišla željnopričakovana tudi za druge dežele našiga cesarstva? — Namesto odstavljeniga poglavarja Mayerhoferja v vojvodini Serbski pride fml. grof Koronini, ki bo Serbam gotovo bolj všeč, kakor njegov prednik, — Ptujih asekuracij zoper škodo ognja ne bo več vlada v našim cesarstvu pooblastila, da se bo domačim bolj na noge pomagalo. — Po mnogih krajih Laškiga in Neapolitanskiga se kaže letas huda bolezen na grojzdu. — Na meji Erdeljskiga (Siebenbürgen) proti Moldavi mora goveja živina sedaj 15 dni čakati, preden sme za zdravo spoznana, v Erdeljo, zato, ker se je goveja kuga spet hudo v Valahii, Moldavi in Besarabii prikazala. — Na Ogorskim gnjuje v nekterih krajih krompir zlo. — Ni davnej, kar je na Virtemberskim o hudim vremenu rudeči dež šel; pri preiskovanju se je pokazalo, da je rudeča barva od clo majhnih polžkov, katerih je na milione mergolelo. — Gosp. Havliček je nehal, dvakrat posvarjen, „Slovana“ izdajati. — Gosp. Ivan Kukuljevič je razložil svoje popotovanje zgodovinski družbi v Zagrebu in povedal, da je v Benetkah v arhivu samostana (dei frari) znamenite pisma za zgodovino jugoslovansko našel. — 11. oktobra bo jenjala razstava v Londonu. — Cigani so se začeli iz Ogorskiga v Egipt, iz kteriga so mende prišli, preselovati. Srečno pot! — Sliši se, da se bojo sv. Oče papež v Bolonio preselili, ker Francozam ne zaupajo. — Kakor mnogi časopisi pravijo, se je jela tudi Ruska vlada ustavljati vstopu cele Austrie v nemško zvezo. —

Na kraju jadariskiga *) morja na-brane besede.

Gruh, Steingerölle; pródol, Gebirgspass; ponikva, Kesselthal; okoj (včasi tudi draga), ein thalförmiger Abhang gegen das Meeresufer; kraj, Ufer; kraj morja, Meeresufer; plošno morje, flaches Meer. P—r.

*) Jadar, jadrati, tedaj jadrsko.

Odgovor „Danici“.

Dovolíte mi »Novice« majhen prostorček za sledeči primorani odgovor. Tri verstice mojiga sastavka: »Naš vek in pa gosence« je »Danica« v 33. listu hudo napadla — tiste besede namreč, ki so jih neki popotni v pravični jezi govorili, ko so vidili fantaline gnjezda ropati, tiče moriti itd. Čmu — vprašam — se je »Danica« tako stogotila nad tistimi besedami, da za vsakim germam »Rongetoviga učenca« (!!!) iše? »Novice«, ktere že skoraj 10 let kažejo, da so tako dalje od »Rongeta« kakor od »Ultramontanizma«, že zamorejo same na sebi porok biti, da nič napčniga ne pride va-nje. V nobeni reči ne prenapete grejo vedno svojo ravno pravo pot, tako v hvali, tako v graji svojiga lastniga naroda. Da sim pa jez tiste besede resnično slišal, zastavim svojo vest, — da so tiste besede tudi mene v serce zbolele, sim že rekel. Ali kaj zamoremo pomagati, ako svet tako sodi? Da ima pa »brez Rongeta« veliko nagibov k taki sodbi, je tisto skorej nar gerji in nar divjši hudodelstvo vzrok, od kteriga žalibog! se pri nas več, kakor v vsaki drugi deželi in skoraj vsak teden sliši — namreč poboji in uboji, ki gotovo iz ničesar družiga ne izvirajo, kot iz prirojene sirovosti, ki jo otrok že porodu na svet prinese, in ktera z njim raste, če mu šolske in domače izreje — požlahnjenja serca — manjka. Pogledjmo v porotne sodbe: koliko ubijavcov je že pred sodbo stalo! in kteriga stanú so bili vsi? Ne skrivajmo tedaj očitnih ran, ki jih je ozdraviti potreba; ne bodimo nejevoljni, če nas ptujci pa tudi odkritoserčni domačini oestro sodijo, dokler ne izbrišemo tistiga gerdiga madeža; išimo raji vsih pravih zdravil, ki bolezen pri korenini ozdravijo. Enó samo zdravilo ne ozdravi, to kaže stara skušnja. Naj reče kdo, da ni taka! B—k.